

visning til den fornødne Kontrol, som allerede Loven af 3die Mai 1870 indeholder.

L. Jørgensen: Jeg vil sige, at der er gjort saa meget for denne Sag paa Lolland, og det er for Sagen et saadant Hovedspørgsmaal, at jeg meget skal anbefale Lovforslagets Fremme til Thingets Belvillie. Det er slet ikke saa fagert for os derne, Landet er høit beskattet, og efter at Hvedepriiserne ere dalede saaledes, som Tilfældet i de senere Aaringer har været, er der mange af vore smaa Landmænd, der maa se efter Udveie til at klare sig under de forandrede Konjunkturer. Nu have de Allesammen begyndt paa at skaffe sig et større Kreaturhold, hvilket Enhver, der kjender Forholdene hos os, veed er meget vanskeligt paa vor græsfattige Jord, men at anvende Kunstgjødnings og ogsaa vanskeligt for ikke særlig Sagtyn-dige, og man har nu villet begynde paa Røedyr-ningen for derigjennem at faae Erstatning for Tabet paa Hvedeaavlen. Jeg veed nu ikke nogen-somhelst Grund til at standse eller udskyde Be-handlingen af Forslaget. Lolland maa jo fra gamle Dage betragtes som en af Danmarks Plov-hest, og er nogen Jord høit beskattet, og maa nogen Provinds hjælpe sig selv, saa er det Lol-land, men naar vi nogenstunde have bedet om Hjælp, saa have vi ikke faaet den — vi fik saa-ledes ingen Hjælp til Digelaget —, og skal dette udfyldige Lovforslag standses, saa vil jeg sige, at et stort Foretagende dermed er lagt i Jorden. Der er Folk, som have offret meget paa Sagen, man har optaget et overordentlig stort Antal Lønder Land for at faae Sukkerfabriken igang, Dyrkingen skal tiltrædes den 1ste Mai; hvis Loven ikke kommer ud inden den Tid, vil Foreta-gendet være standset for, jeg veed ikke hvor lang Tid; thi de have forpligtet sig til at dyrke Sukker-roer fra 1882 til 1891, og hvis de ikke begynde i 1882, saa ser jeg ikke Andet, end at Kontrakten vil være ugyldig, saa at Foretagendet kan standses, hvis Lovforslaget ikke kommer igjennem. Naar det nu fra Regjeringens Side erkjendes, at den er godt fornøiet med den Kontrol, der ifølge dette lille Lovforslag kan føres med Saftens Abdragnings paa Saffstationerne, saa veed jeg ikke, hvorfor der fra Representationen skal gøres Indendringer mod en saadan Foranstaltning, der er til særlig Gavn for en Landsdel, der er stedmoderlig behandlet fra Statens Side. Jeg skal med disse faa Ord anbe-fale, at Sagen uden Udvalgs Medsættelse gaar over til 3die Behandling.

Clausen: Jeg tror, det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) er noget i Misforstaaelse med Hensyn til den Kon-trol, der skal føres med Røefukkerfabrikationen. Sagen er, at det gjælder kun om at kontrollere, hvilken Mængde Sukker der kommer ud af den Saft, der produceres; det gjælder virkelig ikke om

at kontrollere, om Saften gaar denne eller hin Vej, gaar hen til noget Ulovligt. Ligesaa lidt som der kan staa en Politibetjent ved Siden af ethvert Individ i Samfundet og kontrollere, om han gjør noget Ulovligt, ligesaa lidt kan der være Tale om noget Saadant her; men gaar Saften et eller andet Sted hen, hvor den ikke kan an-vendes paa Lovlig Maade, vil det ikke kunne skju-les, og Vedkommende, der anvender den paa en saadan Maade, maa staa til Ansvar efter Loven. Ved Anlæg af disse Saffstationer, hvor Saften ubetinget for at finde Anvendelse maa føres ind til Fabriken, vil Kontrollen kunne føres ved Fa-briken ligesaagodt efter, at disse ere anlagte, som den har kunnet det hidtil. Derved bliver der kun Spørgsmaal om, hvormeget Sukker der fabrikeres. Der er ikke Spørgsmaal om, hvorvidt Saften gaar denne eller hin Vej. Gaar den en ulovlig Vej, vil det ikke kun-ne skjules, og Vedkommende vil kunne drages til Ansvar efter Loven. Dette er Meningen med Kontrollen, og jeg ser ikke, at der i Motiverne er nogen-somhelst Grund til Frygt for, at Kontrollen med Sukkertilvirkningen ikke skulde kunne udgøres for Fremtiden ligesaa fuldbigt efter denne Lov, som den har kunnet hidtil.

Hørup: Det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen) kom ind paa Sa-gen, og af de Ytringer, der faldt fra ham, ser man altsaa, at der er en Ting, som det ærede Medlem nu har faaet Diet op for, som ikke ganske er saadan som i 1873. Det ærede Medlem sagde jo nemlig, at nu gaar Saften, og hvor den gaar hen, dermed kan der ikke længere føres Kontrol. Men i Loven af 1873 var der netop truffet ganske overordentlig detaillerede Bestemmelser for at passe paa Saften, og nu vil det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds ikke have anden Kon-trol end den, der ligger i den kriminelle Lovgiv-ning. Det er en meget stor Forskjel. Jeg spurgte før, hvem er den Begunstigede. Jeg blev i den Henseende meget betænkelig ved at høre det pa-triottiske Foredrag fra det ærede Medlem for Ma-ribo Amts 1ste Valgkreds (L. Jørgensen). Han fremhævede bestandig, at Lolland var i stor Nød og trængte til Hjælp og Begunstigelser, og hver-gang Lolland kom her til Rigsdagen, blev Lol-land forurettet. Dette vakte hos mig en Fore-sielling om, at dette Forslag sigter til at begunstige Lolland paa en ganske eiendommelig stærk Maade. Jeg kan derefter ikke tro rettere, end at der i dette Forslag maa ligge en særlig Gavn for Lolland. Dette har jeg ikke tænkt mig tidligere, men efter at have hørt det ærede Medlem kan man ikke være i Tvivl derom. Thi det Gnefte, jeg har talt om, er kun om Kontrollen, overfor hvilken Lolland bliver stillet ligesom de andre Røefukkerfabriker; men det kunde ikke skade Lolland Noget, hvis ikke denne nye Fabrik havde sig paa